

Calc/0159

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

Estimat pare: en la carta llarga adjunta procuro explicar-li el nostre punt de vista i el nostre estat d'esperit; si creu que a la mare l'ha d'entristir aquesta realitat nostra, ensenyi-li només la carta breu; la mateixa consideració és vàlida per al Joan.

Hauria volgut prendre'm més temps per a reflexionar una resposta on, qualsevol motiu de pena per a vostès hagués estat llimat al màxim, sense deixar d'exposar la meva opinió. Però la necessitat de contestar de seguida, a requeriment de vostè, em fa procedir així.

Sé que vint-i-tres anys han representat per a vostès una vida sencera. Espero que compregui, pare estimat, que vint-i-tres anys han significat també per a mi, tota una vida. Qui sap si, al nostre retorn, po-

drem conciliar-les!

No sé com explicar-li, pare, el que la Rosa significa per a mi; no vull humiliar-la ni ferir-la, amb més raó perquè es resigna a separar-se dels seus germans per a no dificultar el nostre anhel de reunir-nos. Però si això hagués de representar per a ella l'acceptació del paper d'amant, no pas per les enraonies de la gent, sinó per un estat de fet al qual es veuen compromesos els meus pares, no em sento amb dret de demanar-li.

Pels nens mateix, hi ha el perill que una situació així (que aquí no han sentit mai) els creés un complex que pogués afectar el seu futur i la seguretat necessària per a obrir-se camí. Tot això ho he de tenir en compte i espero que vostè hi mediti. Li demano, per tant, el seu consell i que em contesti la carta adjunta, encara que acordés no ensenyar-la a la mare.

P.

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats